

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (neljäs jaosto)
25 päivänä helmikuuta 2003 *

Asiassa T-15/02,

BASF AG, kotipaikka Ludwigshafen (Saksa), edustajinaan solicitor N. Levy,
solicitor J. Temple-Lang, barrister R. O'Donoghue ja asianajaja C. Feddersen,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään R. Wainwright ja
L. Pignataro-Nolin, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jossa kantaja vaatii EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamisesta (Asia COMP/E-1/37.512 — vitamiinit) 21 päivänä marraskuuta 2001 tehdyn komission päätöksen 3 artiklan b kohdassa kantajalle määrätyn sakon kumoamista tai sen alentamista,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit P. Mengozzi ja M. Vilaras,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Asian käsittelyn aiemmat vaiheet

- ¹ Asiassa COMP/E-1/37.512 21.11.2001 tehdyllä päätöksellä (EUVL 2003, L 6, s. 1; jäljempänä päätös) komissio totesi useiden yritysten rikkoneen EY 81 artiklan 1 kohtaa ja ETA-sopimuksen 53 artiklaa osallistumalla useisiin erillisiin kartelleihin, jotka koskivat eri vitamiinituotteiden 12:a markkinointia. Näiden yritysten joukossa oli muun muassa BASF AG (jäljempänä kantaja) ja Aventis SA, kotipaikka Schiltigheim (Ranska). Kantajan oli erityisesti katsottu

syyllystyneen kilpailusääntöjen rikkomisiin A-, E-, B1-, B2-, B5-, C-, D3- ja H-vitamiinien sekä beetakaroteenin ja karotenoidien markkinoilla (päättöksen 1 artiklan b alakohta) ja Aventisin A-, E- ja D3-vitamiinien markkinoilla (päättöksen 1 artiklan c alakohta).

- 2 Osallistumisestaan A-, E-, B2-, B5-, C- ja D3-vitamiinin sekä beetakaroteenin ja karotenoidien markkinoihin vaikuttavaan kartelliin kantajalle on määrätty sakko, jonka on määrältään 296,16 miljoonaa euroa (päättöksen 3 artiklan b alakohta). Aventisille määrättiin 5,04 miljoonan euron suuruinen sakko sen osallistumisesta D3-vitamiinin markkinoihin vaikuttavaan kartelliin (päättöksen 3 artiklan c alakohta).

- 3 Nämä määrät on saatu erityisesti soveltamalla peräkkäin asetuksen N:o 17/15 artiklan 2 kohdan ja [HT] 65 artiklan 5 kohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennasta annettuja suuntaviivoja soveltamalla (EYVL 1998, C 9, s. 3; jäljempänä suuntaviivat) ja sakkojen määräämättä jättämisestä tai lieventämisestä kartelleja koskevissa asioissa annettua komission tiedonantoa (EYVL 1996, C 207, s. 4; jäljempänä yhteistyötiedonanto).

- 4 Soveltaessaan suuntaviivoja komissio katsoi muun muassa, että kantaja johti yhdessä F.Hoffmann-La Roche AG:n (jäljempänä Roche) kanssa A-, E-, B2-, B5-, C-, D3-vitamiinin, beetakaroteenin ja karotenoidien markkinoihin vaikuttavaa kartellia ja yllytti sopimuksiin niillä. Näin ollen raskauttavan seikan nojalla kantajalle määrättyä sakkoa korotettiin 35 prosenttia (päättöksen 712—718 perustelukappale).

- 5 Komissio katsoi lisäksi, että Aventisille D3-vitamiinia koskevan kartellin perusteella määrättävää sakon perusmäärää voidaan alentaa 50 prosenttia sen passiivisen roolin johdosta, joka Aventisilla oli tässä kartellissa (päätöksen 724 ja 725 perustelukappale).
- 6 Soveltaessaan yhteistyötiedonantoa komissio katsoi, että Aventis oli ensimmäinen yritys, joka toimitti ratkaisevaa näyttöä A- ja E-vitamiinia koskeneiden kartellien olemassaolosta ja että se täytti myös kaikki muut tiedonannon B kohdassa määrätty ehdot. Näin ollen tälle yritykselle määrättävää sakkoa katsottiin voitavan alentaa 100 prosenttia siihen sakkoon nähden, joka sille muutoin olisi määrätty osallistumisesta tähän viimeksi mainittuun kartelliin (päätöksen 741 ja 742 perustelukappale).
- 7 Sen sijaan ottaen huomioon kantajan rooli A-, E-, B2-, B5-, C- ja D3-vitamiini-, beetakaroteeni- ja karotenoidikartellin johtajana ja yllyttäjänä kantajan hyväksi ei ole katsottu voitavan soveltaa edellä mainitun tiedonannon B ja C kohtaa, mutta komissio on kuitenkin todennut, että kantaja toimitti ensimmäisenä Rochen kanssa komissiolle ratkaisevia todisteita B2-, B5-, C- ja D3-vitamiinia, beetakaroteenia ja karotenoidia koskeneista kartelleista (päätöksen 743—745 perustelukappale).
- 8 Komissio on lopuksi todennut, että yritykset, joita päätöksessä rangaistaan, täyttävät yhteistyötiedonannon D kohdan mukaiset sakon alentamista koskevat edellytykset. Tällä perusteella komissio myönsi kantajalle 50 prosentin ja Aventisille 10 prosentin alennuksen niihin sakkoihin nähden, jotka niille olisi määrätty, jos ne eivät olisi tehneet yhteistyötä komission kanssa (päätöksen 761 ja 767 perustelukappale).

9 Aventis ei ole nostanut kannetta päätöstä vastaan.

Asian käsittelyn vaiheet

- 10 Kantaja on yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 31.1.2002 jättämällä kanteella vaatinut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan tai alentamaan huomattavasti sakkoa, joka sille on määrätty päätöksen 3 artiklan b alakohdassa, ja velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut (jäljempänä pääasia).
- 11 Komissio vaatii, että kanne hylätään ja kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 12 Aventis, edustajanaan asianajajat B. Amory ja F. Marchini Camia, on yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 24.6.2002 toimittamallaan väliintulohakemuksella pyytänyt lupaa saada osallistua oikeudenkäyntiin pääasiassa tukeakseen vastaajan vaatimuksia.
- 13 Väliintulohakemus on annettu tiedoksi asianosaisille yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen työjärjestyksen 116 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

- 14 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 4.9.2002 toimittamallaan kirjelmällä vastaaja ilmoitti, ettei sillä ole huomauttamista väliintulohakemukseen.
- 15 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 5.9.2002 toimittamallaan kirjelmällä kantaja vaati yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta hylkäämään Aventisin väliintulohakemuksen ja velvoittamaan korvamaan kantajan oikeudenkäyntikulut ja muut kulut, jotka sille on aiheutunut tämän vaatimuksen johdosta esitetystä huomautuksista.
- 16 Työjärjestyksen 116 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti neljännen jaoston puheenjohtaja siirsi väliintulohakemuksen jaoston käsiteltäväksi.

Asianosaisten lausumat

- 17 Väliintulohakemuksensa tueksi Aventis vetoaa ensiksi siihen, että se on yksi niistä, joille päätös oli osoitettu. Aventis korosti, että se oli ollut ensimmäisen yritys, joka oli vapaaehtoisesti ilmaissut A- ja E-vitamiinikartellin olemassaolon ja toimittanut ratkaisevia todisteita sen olemassaolosta. Aventis huomauttaa, että se on tämän yhteistyön ansiosta saanut täydellisen sakkoimmunitettiin näihin kartelleihin osallistumisen osalta yhteistyötiedonannon B kohdan mukaisesti. Se toteaa lisäksi, että sille on suuntaviivojen mukaisesti myönnetty alennus sakon määrästä sen D3-vitamiinikartelliin osallistumisen osalta sillä perusteella, että sillä oli passiivinen rooli tässä kartellissa.

- 18 Toiseksi Aventis huomauttaa, että kantaja on kanteessaan todennut, että se täytti kaikki yhteistyötiedonannon B kohdan mukaiset sakon alentamista koskevat edellytykset ja että nimenomaan se oli ilmoittanut salaisesta kartellista komissiolle ennen kuin tämä oli suorittanut tarkastuksen ja ennen kuin komissiolla oli jo riittävät tiedot ilmoitetun kartellin olemassaolon osoittamiseksi, ja että se oli ensimmäisenä toimittanut ratkaisevat todisteet kartellin olemassaolosta.
- 19 Kolmanneksi Aventis toteaa, että kantaja on kanteessaan kiistänyt päätöksen mukaan sillä olleen yhdistetyn roolin väitetyn kartellin johtajana ja yllyttäjänä. Väliintulohakemuksen tekijä toteaa, että sen tietoon oli tullut, että kantaja on kanteessaan kiistänyt myös komission arvioinnin siitä, että Aventisilla ei ollut johtavaa roolia nyt kyseessä olevissa kielletyissä kartelleissa.
- 20 Väliintulohakemuksen tekijä siis kiistää nämä kantajan väitteet ja toteaa ensiksi, että se itse, eikä kantaja, täyttää edellä 18 kohdassa mainitut kaksi edellytystä ja toiseksi, että sillä ei voida katsoa olevan johtajan roolia kielletyissä kartelleissa.
- 21 Aventis katsoo, että siksi nyt käsiteltävänä olevan asian lopputulos koskee suoraan ja tosiasiallisesti sen etua. Tuomion tuomiolauselma, joka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta on pyydetty antamaan, vaikuttaa Aventisin mukaan suoraan väliintulohakemuksen tekijän oikeudelliseen ja taloudelliseen tilanteeseen, koska kantaja pyrkii näyttämään toteen, että komissio on virheellisesti soveltanut yhteistyötiedonantoa ja koska komission päätelmien hylkääminen näiden kohtien osalta merkitsee sitä, että väliintulohakemuksen tekijä ei täyttänyt niitä edellytyksiä, joiden perusteella sille oli päätöksessä myönnetty sakkoimunitaetti ja alennus sakon määrästä.

- 22 Kantaja on väliintulohakemuksen johdosta esittämässään huomautuksissa ilmaissut epäilyksensä sen seikan osalta, voidaanko asian ratkaisun katsoa koskevan Aventisin etua EY:n tuomioistuimen perussäännön 37 artiklassa ja yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 115 artiklassa, sellaisina kuin niitä on oikeuskäytännössä tulkittu, tarkoituksella tavalla. Kantaja korostaa, että kantajan vaatimusten mukainen tuomion tuomiolauselman ei voi koskea suoraan väliintulohakemuksen tekijää, koska yhteisöjen tuomioistuin ei voi käsitellessään pääasiaa tehdä toteamuksia, jotka koskevat komission päätöksen Aventista koskevaa päätösosaa.
- 23 Kantaja toteaa lisäksi, että missään tapauksessa Aventisin väliintulo ei tuo lisävalaistusta kantajan kanteessaan esittämiin kysymyksiin. Toisaalta kantajan mukaan Aventis ei voi osallistua hyödyllisellä tavalla asian käsittelyyn sen kysymyksen osalta, onko ratkaisevat todisteet vitamiinialan kartellin olemassaolosta esitetty komission ja kantajan 17.5.1999 pitämässä kokouksessa, kuten kantaja väittää. Toisaalta kantaja huomauttaa, että väliintulohakemuksen tekijä on käsittänyt väärin kanteessa esitetyt väitteet ja korostaa kartellien johtajan roolin osalta, että se ei ole millään tavoin kanteessaan esittänyt, että Aventisilla on ollut johtajan rooli jossain kyseessä olevista kartelleista.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 24 Väliintulohakemus on esitetty työjärjestyksen 115 artiklan mukaisesti.
- 25 EY:n tuomioistuimen perussäännön 37 artiklan toisen kohdan mukaan, jota sovelletaan mainitun perussäännön 46 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan asian käsittelyn ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, oikeus olla väliin-

tulijoina on myös kaikilla niillä, jotka osoittavat, että yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saatetun asian ratkaisu koskee heidän oikeuttaan; tämä ei kuitenkaan koske jäsenvaltioiden keskinäisiä asioita, yhteisöjen toimielimien keskinäisiä asioita eikä jäsenvaltioiden ja yhteisöjen toimielimien välisiä asioita. Väliintulokirjelmässä saadaan esittää vain jonkun asianosaisen vaatimuksia tukevia vaatimuksia.

- 26 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan mainitun määräyksen käsite ”asian ratkaisu koskee heidän oikeuttaan” on määriteltävä ottaen huomioon vain oikeusriidan kohde ja sen on katsottava tarkoittavan sitä, että nimenomaan vaatimuksia koskevan lopputuloksen eikä esitettyjen perusteiden pitää vaikuttaa suoraan ja tosiasiallisesti asianomaisten etuihin. Asian ratkaisulla on näet tarkoitettava asiaa käsittelevältä tuomioistuimelta pyydettyä lopullista ratkaisua sellaisena kuin se voidaan ilmaista tuomiolauselmassa. On erityisesti tarkistettava, että kanteen kohteena oleva päätös vaikuttaa väliintulijaan suoraan ja että asiassa annettava ratkaisu koskee varmasti hänen etuaan (asia 111/63, *Lemmerz-Werke v. korkea viranomainen*, määräys 25.11.1964, Kok. 1964, s. 835; yhdistetyt asiat 116/77, 124/77 ja 143/77, *Amylum ym. v. neuvosto*, määräys 12.4.1978, Kok. 1978, s. 893, 7 ja 9 kohta; yhdistetyt asiat C-151/97 P(I) ja C-157/97 P(I), *National Power ja PowerGen, yhteisöjen tuomioistuimen presidentin määräys* 17.6.1997, Kok. 1997, s. I-3491, 51—53 ja 57 kohta; asia T-191/96, *CAS Succhi di Frutta v. komissio*, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtajan määräys 20.3.1998, Kok. 1998, s. II-573, 28 kohta ja asia T-138/98, *ACAV ym. v. neuvosto*, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston puheenjohtajan määräys 3.6.1999, Kok. 1999, s. II-1797, 14 kohta).
- 27 Oikeuskäytännöstä käy myös ilmi, että on tehtävä ero niiden väliintulon hakijoiden, jotka osoittavat, että yksittäinen ratkaisu, joka annetaan kumottavaksi vaaditun tietyn toimenpiteen osalta, vaikuttaa asianomaisen etuihin suoraan, ja niiden väliintulon hakijoiden kesken, jotka osoittavat, että asian ratkaisu vaikuttaa heidän etuihinsa välillisesti heidän tilanteensa ja asianosaisen tilanteen samankaltaisuuden vuoksi (asia C-76/93 P, *Scaramuzza v. komissio*, määräys 15.11.1993, Kok. 1993, s. I-5715 ja I-5721, 11 kohta; yhdistetyt asiat T-97/92 ja T-111/92, *Rijnoudt ja Hocken v. komissio*, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 15.6.1993, Kok. 1993, s. II-587, 22 kohta; asia T-87/92, *Kruidvat v. komissio*, 8.12.1993, Kok. 1993 s. II-1375, 12 kohta ja em. asia CAS *Succhi di Frutta v. komissio*, määräyksen 28 kohta).

- 28 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa on ensin todettava, että väliintulohakemuksen tekijän perustelut, joiden mukaan kanteella pyritään riitauttamaan komission päätelmä siitä, että väliintulohakemuksen tekijä ei ollut kartellin johtajan roolissa, ei vastaa tosiseikkoja. Kanteessaan kantaja toteaa, että komissio on virheellisesti katsonut, että se oli kartellin johtajan roolissa A-, E-, B5-, C- ja D3-vitamiini- ja beetakaroteeni- ja karotenoidikartellissa. Kantaja korostaa, että sen toiminta ei ollut sen törkeämpää kuin muiden kyseessä olevan kartellin osanottajien, joita ei ollut luokiteltu johtajiksi tai aloitteentekijöiksi. Erityisesti A- ja E-vitamiinikartellin osalta kantaja ei lainkaan väitä, että Aventisin olisi pitänyt katsoa olevan kartellin johtaja, vaan kantaja tyytyy toteamaan, että komission olisi pitänyt katsoa, kuten se oli Aventisinkin tapauksessa ”aivan oikein” katsonut, että kantaja oli pelkkä osanottaja eikä näiden kartellien johtaja (kannekirjelmän 129—131 kohta).
- 29 Lisäksi kantaja väittää kanteessaan, että komissio on virheellisesti jättänyt soveltamatta kantajaan yhteistyötiedonannon B kohtaa, koska kantaja täyttää kaikki sitä varten vaadittavat edellytykset. Kantaja korostaa erityisesti olleensa Rochen kanssa ensimmäinen, joka toimitti ratkaisevia todisteita kaikkien kyseessä olevien kartellien olemassaolosta, mukaan lukien A- ja E-vitamiinia koskevasta kartellista, jonka osalta Aventisille on myönnetty yhteistyötiedonannon B kohdan mukainen alennus.
- 30 Toiseksi on siis tarkistettava onko intressiä, johon väliintulohakemuksen tekijä vetoaa, siihen, että ne kantajan vaatimukset, joilla riitautetaan komission arviointi ensimmäisestä yrityksestä, joka toimitti ratkaisevat todisteet rikkomisesta, olisi hylättävä, pidettävä sellaisena, että asian ratkaisu olisi katsottava 26 ja 27 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitettulla tavalla koskevan heidän etuaan.

- 31 Tältä osin on ensin syytä huomata, että päätöstä, vaikka se onkin yhden ainoan päätöksen muotoon laadittu, on tarkasteltava nippuna yksittäistapauksissa tehtyjä päätöksiä, joissa todetaan, millä tavalla kunkin yrityksen, jolle päätös on osoitettu, on katsottu rikkoneen kilpailusääntöjä, ja määrätään mahdollisesti sakko tai mahdollisesti useampia sakkoja, ja tätä käsitystä lisäksi päätösoosan sanamuotokin ja erityisesti päätöksen 1 ja 3 artikla tukevat (ks. tältä osin asia T-227/95, AssiDomän Kraft Products ym. v. komissio tuomio 10.7.1997, Kok. 1997, s. II-1185, 56 ja 57 kohta; tämä tuomio on kumottu muilta osin asiassa C-310/97 P, komissio v. AssiDomän Krafts Products ym., 14.9.1999 annetulla tuomiolla, Kok. 1999, s. I-5363).
- 32 On edelleen todettava, että pääasia koskee vain kantajalle päätöksen 3 artiklan b alakohdassa määrätyn sakon kokonaismäärän kumoamista tai sen alentamista huomattavasti. Sen sijaan pääasian, sellaisena kuin se kantajan ja vastaajan vaatimusten mukaisesti määräytyy, kohteena ei ole päätöksen 3 artiklan c alakohdassa Aventisille määrätty 5,04 miljoonan euron suuruinen sakko.
- 33 Näin ollen on todettava toisaalta, että päätöksen 3 artiklan b alakohta ei koske väliintulohakemuksen tekijää, ja toisaalta, että päätöksen 3 artiklan c alakohtaa, joka sitä sen sijaan koskee, ei voida miltään osin muuttaa kantajalle määrätyn sakon kumoamista tai sen muuttamista koskevalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätöksellä.
- 34 Näin ollen väliintulohakemuksen tekijällä voi olla intressi vain siihen, että pääasian kantajan esittämät vaatimukset hylättäisiin, vain siltä osin kuin sellainen edellä mainittu kumoaminen tai muuttaminen, joka saisi kyseenalaiseksi päätöksessä tehtyjen, tosiseikkoja koskevien toteamuksien aiheellisuuden väliintulon

hakijaan nähden, että se voisi mahdollisesti johtaa siihen, että komissio ottaisi uudelleen käsiteltäväkseen päätöksen 3 artiklan c alakohdan ulottuvuuden, vaikka tämä osa päätöksestä ei ole ollut eikä voi olla kanteen kohteena.

- 35 Komissiolla ei kuitenkaan ole tällaista mahdollisuutta. Tältä osin on korostettava, että oikeuskäytännön mukaan ne bis in idem -periaate, joka on eräs yhteisön oikeuden perusperiaate ja joka lisäksi vahvistetaan Roomassa 4.11.1950 allekirjoitetun Euroopan neuvoston ihmisoikeussopimuksen seitsemännen lisäpöytäkirjan 4 artiklan 1 kappaleessa, estää kilpailuasioissa sen, että yritys tuomitaan uudelleen sellaisesta kilpailua rajoittavasta käyttäytymisestä tai että sitä vastaan ryhdytään uudelleen toimenpiteisiin sellaisen kilpailua rajoittavan käyttäytymisen johdosta, josta sille on jo määrätty seuraamus tai jonka osalta on todettu, että se ei ole vastuussa siitä, sellaisella aiemmalla ratkaisulla, johon ei enää voida hakea muutosta (yhdistetyt asiat C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P—C-252/99 P ja C-254/99 P, Limburgse Vinyl Maatschappij ym. v. komissio, tuomio 15.10.2002, Kok. 2002, s. I-8375, 59 kohta).
- 36 Ne bis in idem -periaate estää näin ollen arvioimasta aineellisesti uudelleen rikkomisen tosiasiallisuutta siten, että tämän johdosta määrättäisiin joko toinen seuraamus ensimmäiseksi määrätyn seuraamuksen lisäksi siinä tapauksessa, että vastuu rikkomisesta todettaisiin uudelleen, tai ensimmäinen seuraamus siinä tapauksessa, että jälkimmäisessä päätöksessä todettaisiin vastuu rikkomisesta, vaikka ensimmäisessä päätöksessä olisi todettu toisin (em. asia Limburgse Vinyl Maatschappij ym. v komissio, tuomion 61 kohta).
- 37 Vaikka oletettaisiinkin, että komissio voisi ne bis in idem -periaattetta loukkamatta muuttaa päätöksen 3 artiklan c alakohtaa Aventisin vahingoksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antaman sellaisen tuomion perustelujen valossa, jolla hyväksyttäisiin edellä 29 kohdassa tarkoitettu kanneperuste, ei edellä 34 kohdassa tarkoitettu intressi missään tapauksessa ole sellainen, että asian ratkaisu koskisi suoraan ja tosiasiallisesti Aventisin etua edellä 26 ja 27 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitettulla tavalla, vaan enintään

välillisesti ja mahdollisesti. Tällaisessa tapauksessa väliintulohakemuksen tekijä voisi myöskin aina esittää nämä väitteet kumoamiskanteessa, jonka se voisi nostaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa tällaista, sille epäedullista komission päätöstä vastaan.

- 38 Edellä esitetyn perusteella on katsottava, että väliintulointressiä, johon Aventis vetoaa, ei voida pitää sellaisena, että asian ratkaisun olisi katsottava koskevan suoraan ja tosiasiallisesti sen etua EY:n tuomioistuimen perussäännön 37 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetulla tavalla. Näin ollen Aventisin väliintulohakemus on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 39 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 1 kohdan mukaan oikeudenkäyntikuluja koskeva ratkaisu annetaan tuomiossa tai määräyksessä, jolla asian käsittely päätetään. Nyt annettavalla määräyksellä päätetään asian käsittely Aventisin osalta, joten sen väliintulohakemukseen liittyvistä oikeudenkäyntikuluista on syytä antaa ratkaisu.
- 40 Ensimmäisen oikeusasteen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asian-osainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska Aventis on hävinnyt asian, se on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajan vaatimusten mukaisesti ne oikeudenkäyntikulut, jotka ovat aiheutuneet tätä väliintuloa koskevasta oikeudenkäynnistä. Koska komissio ei ole esittänyt vaatimuksia tältä osin, se vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(neljäs jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

- 1) Väliintulohakemus hylätään.
- 2) Aventis SA veloitetaan korvaamaan kantajalle väliintuloa koskevasta oikeudenkäynnistä aiheutuneet kulut sekä vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 3) Komissio vastaa itse tätä väliintuloa koskevasta oikeudenkäynnistä aiheutuneista kuluista.

Annettiin Luxemburgissa 25 päivänä helmikuuta 2003.

H. Jung

kirjaaja

V. Tiili

neljännen jaoston puheenjohtaja